

nt

naš tednik

LETO XXXIX. Številka 9 Cena 8.— šil. (200 din)
Četrtek, 5. marca 1987

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

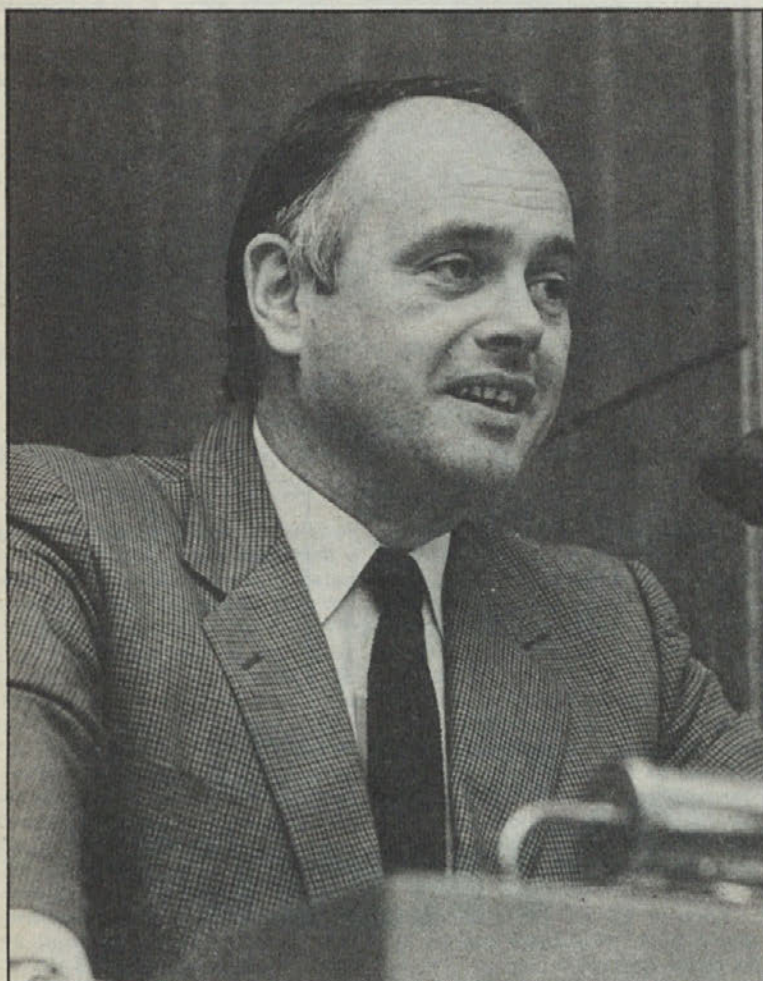
Marijan Velik nogometaš leta 1986

Bralci Našega tednika so letos izvolili kapetana SAK Marijana Velika za nogometaša leta. Skupno so letos vposlali nad 31.000 glasovnic, iz katerih bomo še ta teden izžrebali dobitnike nagrad.
(poročilo strani 14/15)

Ekskluzivni intervju Našega tednika z min. Neisserjem:

„Sem v vsakem oziru za vašo skupno šolo“

Minister dr. Heinrich Neisser

„Če bi prišlo v ministrskem svetu do glasovanja o pedagoškem modelu koroških strank, bi jaz na vsak način glasoval proti temu.“ To je poudaril dr. Heinrich Neisser, ki je minister za urad pri zveznem kanclerju. Dr. Neisser je predstavnik ÖVP in je s koroškim vprašanjem še posebno močno povezan, saj je poročen s Celovčanko. Na vsak način pa je mnenja, da koroško manjšinsko vprašanje ni zgolj koroška zadeva, temveč vseavstrijska — in da je treba manjšine v vsakem oziru podpirati.

Na vprašanje, kako načelno gleda na manjšinsko vprašanje, je minister Neisser odgovoril, da „država nikoli ne more biti zadovoljna, če narodna manjšina ne zaupa merodajnim državnim ustanovam. Sicer pa sem mnenja, da na Koroškem manjšinsko vprašanje drugače ocenjujejo kakor pri nas na Dunaju.“

Je člen 7 avstrijske državne pogodbe izpolnjen? Neisser: „Nekatera vprašanja so gotovo še odprta, vendar zame pravne sporne točke niso bistveno vprašanje.“ Toda 25%

klavzula, ki jo predpisuje uredba k Zakonu o narodnih skupnostih, ni ta protiustavna oz. ne nasprotuje členu 7 avstrijske državne pogodbe? Minister Neisser: „Člen 7 ne imenuje nobenih procentnih klavzul. 25%-klavzula sicer ne nasprotuje besedilu ustave, ne da pa se uskladi z duhom avstrijske državne pogodbe.“

Šolsko vprašanje. Zvezna ÖVP ima v tej zadevi vso kompetenco — in odgovornost. Kako ocenjuje model pedagoške komisije koroških strank (nadaljevanje na 8. strani)

Tednikov komentar

PIŠE FRANC WEDENIG

Po torkovem razgovoru predstavnikov slovenskih osrednjih organizacij in koroških deželnozborskih strank prejšnji teden se je zdelo, da bo morda le možen nov začetek v obravnavi vprašanja dvojezične šole. Stranke so namreč napravile korak v smer, kamor skušamo spraviti diskusijo koroški Slovenci in prijatelji iz večinskega naroda: s politične ravni na pedagoško-strokovno, s koroške na zvezno stran.

Ustanovitev delovne skupine izvedencev pri prosvetnem ministrstvu na Dunaju

šajo stranke, oz. določeni krogi v njih ali preko njih, diktirati zvezni komisiji še pred njenim prvim zasedanjem cilj in rezultat: model koroške pedagoške komisije iz lanskega leta, kajpak. Hkrati stopnjujejo pritisk na koroške Slovence in na vse tiste, ki skupno z njimi želijo rešitev v prid dobrega sožitja. Napadi na nekoroške medije in novinarje, napovedi informacijskih kampanj, da bi javnost končno zvedela za „pravi“ položaj slovenske manjšine, grobi učitki na naslov celovške univerze, poskusi demoralizacije cerkvenih sil, ki so solidarne z manjšino, izigravanje stališč Slovenije in Jugoslavije... vse to je več kot glasna spremljava. Za tem se skriva namen zdreti solidarnostni krog pozitivnih sil in vsiliti strokovnjakom v komisiji politični model.

Osrednji organizaciji koroških Slovencev sta v pismu prosvetni ministrici pojasnili, da si moreta predstavljati delo v komisiji le tako, da je usmerjeno v iskanje skupne rešitve po poti konsenza, kar naj zagotovi odgovorno razčiščevanje stališč in izključuje večinsko izglasovane rešitve oz. preziranje stvarnih argumentov. V smislu dogovora bosta osrednji organizaciji vztrajali na vključitvi strokovnjakov z univerzitetnega področja, posebno celovške univerze.

16. marca se bo komisija prvič sestala na prosvetnem ministrstvu. Kot reče no, okoliščine niso najboljše, vendar pa je treba izkoristiti možnosti, ki so zdaj dane, čeprav drži, da bo oreh zelo trd.

je torej majhen uspeh v zdej že leta trajajoči bitki za ohranitev in izboljšanje skupnega pouka na dvojezičnih šolah. Niso tudi ostale čisto prazne besede zveznega kanclerja in prosvetne ministrice o upoštevanju mnenja manjšine. Da bo slovenska stran vključena v komisijo ekspertov, je pozitivna poteza.

Da bodo stranke pozabile na „svoj“ model ločevanja, konstruiranem po zahtevah KHD, ni bilo pričakovati. Kot kaže, stranke ne mislijo zapustiti začetane poti koroške strankarske troedinosti. Nasprotno. Še bolj se trudijo, da bi trajno zacementirale svoje stališče. Tako so, tudi prejšnji teden, soglasno sklenile resolucijo, ki zahteva od vlade uresničitev ločitvenega modela, kar je z ozirom na tri dni prej izraženo pripravljenost za iskanje skupne rešitve v dunajski komisiji ekspertov seveda absurd. Komaj se je svitalo, je že spet zapadla noč.

Ob trezni presoji situacije, dogodkov in raznih izjav je pač treba videti, da sku-

Južni Tirol: Avstrijski zunanji minister zahteva konsenz s prizadeto manjšino

Pred kratkim je bila v rimskem parlamentu sklenjena z glasovi komunistov in neofašistov resolucija, v kateri vlada odstopa od principa konsenza. To se pravi, da je ogrožena južnotirolska avtonomija in da bodo v prihodnje otežkočeni pogovori med italijansko vlado in južnotirolsko manjšino, katere legitimno zastopstvo je SVP. Na resolucijo, katera bo imela veliko hujše posledice, kakor si to še danes moremo predstavljati, pa niso reagirali z ogorčenjem le zastopniki koroških Slovencev, ampak tudi najvišji avstrijski politiki.

piše Heidi Stingler

Tako je državni poslanec Smolle močno kritiziral italijansko vlado, ki je dala nacionalističnim silam možnost, da soodločajo oziroma celo odločajo o manjšinskih vprašanjih. Tako postopanje mora nujno privedi do eskalacije v manjšinskih vprašanjih, tako Smolle.

Predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Grilc pa je v posebni izjavi za tisk pozdravil kritiko zunanjega ministra Mocka, ki je vznemirjeno reagiral na postopanje italijanske vlade, ki je popustila pritisku neofašističnih sil. Nadalje je Grilc dejal, da je povsem razveselljivo dejstvo, da je Mock spoznal potrebo po pozitivni manjšinski politiki ter da je manjšinska vprašanja možno rešiti le v soglasju z manjšino. Če pa hoče biti Mock verodostojen, se mora prav tako zavzeti za to, da se tudi v Avstriji rešujejo manjšinska

vprašanja po načelu konsenza, kajti kar velja za Južni Tirol mora prav tako veljati tudi za avstrijske manjšine, tako Grilc.

Južnotirolski deželni glavar Silvius Magnago vidi v postopanju italijanske vlade prekršitev vseh dogovorov in zakonov od Pariške pogodbe pa do resolucije UNO. Tako imenovani južnotirolski avtonomni paket je rezultat številnih intenzivnih pogajanj, do katerega je prišlo v začetku 70-ih let. Pri teh pogajanjih se je med drugim posebno izkazal tedanji zunanji minister Kreisky. Kot že rečeno, predvideva ta paket, da se morajo vsa manjšinska vprašanja rešiti v soglasju z manjšino.

Medtem je minilo skoraj 20 let in z gledalo je, da bo prej ali slej prišlo do ureditve, ki bi zadovoljila južnotirolsko manjšino. V zadnjem času pa so postale neofašistične tendence v Italiji tako močne, da je italijanska vlada popustila pritisku teh sil in je prav s to resolucijo še okrepila njihovo moč.

Nekateri italijanski časopisi so

označili 19. februar — dan, ko je bila v rimskem parlamentu sklenjena resolucija — kot „črni četrtek“ za južnotirolsko manjšino. Velikodušna pogodba, sklenjena med rimsko vlado in južnotirolsko manjšino, ki je doslej zagotavljala avtonomnost južnotirolske manjšine, je torej brezpredmetna in brez pomena.

Ob robu morda še to: v rimskem parlamentu je zastopanih 624 poslancev italijanskih strank in 6 avtonomistov, od teh trije zastopniki južnotirolske manjšine.

Vzrok, da je prišlo do resolucije, je videti v etničnem proporciju, to se pravi, da so doslej bila porazdeljena delovna mesta na uradih kot tudi socialna stanovanja po razmerju narodnostnih skupin. Torej je parlament ignoriral to, kar je bilo sklenjeno v Boznu v prid

manjšini. K temu pride še to, kar je najbolj absurdno: Avstrija naj prizna pri UNO sporno vprašanje kot urejeno.

Deželni glavar Magnago je izjavil, da se je vlada s to resolucijo izrekla za „dolgoročno asimiliranje nemške in ladinske narodne skupnosti“.

Skratka: proti resoluciji v rimskem parlamentu niso protestirali le zastopniki koroških Slovencev ampak tudi najvišji zastopniki avstrijske vlade, kar je povsem razveselljivo. Da pa bo Avstrija verodostojna tudi v mednarodni javnosti, se mora prav tako zavzeti za avtonomno odločanje manjšine v svoji državi, kjer koroška realnost kaže podobno sliko, namreč, da tudi tu skušajo svobodnjaki in nemško-nacionalni krogi odločati v manjšinskih vprašanjih.

Smolle: Poročilo o stanju gozdov je samo pomirjevalna pilula za prebivalstvo

V zvezi z najnovjšim poročilom o stanju koroških gozdov, ki ga je te dni skupaj z direktorjem za koroško gozdarstvo, dv. sv. Scholzem predstavil deželni svetnik Hans Schumi, je drž.-zb. posl. Zelene alternative in predsednik KEL Karel Smolle dejal, da poročila o „relativnem zdravju“ naših gozdov niso drugo kakor fatalna pomirjevalna pilula za naše prebivalstvo. Dejstvo, da umiranje gozdov dokazano napreduje iz leta v leto in mu ni konca, bi v glavah odgovornih politikov že zdavnaj moralo sprožiti najvišji alarm. Če pristojna koroška mesta hočejo posebej poudariti, da ima Koroška v primerjavi z drugimi zveznimi deželami „zdaleč najbolj zdrave gozdove“, potem to zveni zelo srhljivo, „kajti človek dobi vtis“, tako Smolle, „da so na Koroškem na to še ponosni, da bosta gozd in človek umrli pozneje kakor v ostalih zveznih deželah. To ni politika zaščite okolja, ampak politika pogina“.

O šolskem vprašanju naj diskutirajo pedagogi

Kot smo že poročali v zadnji številki Našega tednika je bila o šolskem vprašanju predvidena diskusija v Club 2, pri kateri naj bi diskutirali zastopniki koroških strank, slovenske osrednje organizacije, zvezna ministrica za pouk Hawlicek in dunajski strokovnjak. Slovenski osrednji organizaciji sta odklonili sodelovanje pri diskusiji v takem sestavu. Predlagali sta vodji redakcije Cluba 2 dr. Huemerju, naj o tej problematiki diskutirajo pedagogi, ne pa politiki.

Deželni glavar Wagner je medtem informiral javnost, da bo prišlo do take diskusije v Club 2. Tajništvo dr. Huemerja na Dunaju pa nam je ponovno potrdilo, da Cluba 2 brez sodelovanja koroških Slovencev ne bo.

Zelena alternativa: proti uradni filmski dokumentaciji o koroških Slovencih

V posebni tiskovni izjavi je koroška Zelena alternativa iz demokratičnih načel odklonila naročilo deželnega glavarja Wagnerja, da se o koroških Slovencih naredi uradna filmska dokumentacija. Po mnenju Zelene alternative bi ta filmska dokumentacija ne upoštevala važnih dokumentov. Vrh tega pa stroškov v višini več milijonov za tako filmsko dokumentacijo, ki naj bi upravičevala postopanje odgovornih v zadevi manjšinskega šolstva, ni mogoče zahtevati od davkoplačevalcev.

Krščanska kulturna zveza
Mohorjeva založba
Katoliški dom prosvete v Tinjah
vabijo na

PRAZNIK ZA MILKO HARTMAN
v soboto, 7. 3. 1987, ob 15. uri v Domu v Tinjah

Sramota za deželni zbor

Kot je že znano — skurne in podobne novice se zelo hitro razširjajo —, je koroški deželni zbor v četrtek, 26. februarja, soglasno sklenil resolucijo, naj na Dunaju čim prej poskrbijo, da bo na Koroškem prišlo do spremembe dvojezičnega šolstva — in to seveda na podlagi koroške pedagoške komisije.

Ta resolucija je bila napisana — in v bistvu že požegnana — davno pred razgovori s Slovenci (v torek, 24. februarja), kjer so se zmenili, da bojo iskali čim širšo platformo za reševanje „koroškega šolskega konflikta“. To pomeni, da je koroški pedagoški model samo, da še enkrat zapišem, samo diskusijski predlog. Koroške stranke pa so v četrtek enostavno desavuirale slovenske pogovorne partnerje in so samopašno, ne glede na dogovore in razgovore, sklenile in odposlale to resolucijo.

Kdor je bil na seji deželnega zbora, ta ve, v kakšnem vzdušju je ta sklep dozoreval. Saj je glavna govornica in zagovornica tega sklepa bila prav Krimhild Trattinig,

voditeljica svobodnjaškega kluba v deželnem zboru, tako da so vsi ostali govorniki, Koschat in Wagner (SP), Wurmitzer (VP), Schretter (FP), bili le obrobni pojav diskusije. To, kar je Trattinig trdila o zgodovini koroških Slovencev oz. o našem doprinosu v skupno zgodovinsko izročilo v deželi, je milo rečeno, sramota. Sramota za avstrijski in koroški parlamentarizem, ker ji nobeden od ostalih deželnozborskih poslancev ni skočil v zobe in ni zavrnil njenih nevzdržnih tez. Tako daleč smo že na Koroškem: poslanka, ki je itak imuna, sramoti slovenske sodeželane, trdi, da so partizani po vojni zavlekli in pobili nad 300.000 Korošcev. In nihče ji ne ugovarja. Vsi molčijo.

Po posvetu o dvojezičnosti

Funkcionalnim ravnem jezika je treba posvetiti vso pozornost

Po sobotnem posvetu o dvojezičnosti, ki sta ga pripravili Zveza slovenskih organizacij in Slovenska prosvetna zveza, smemo in v bistvu moramo reči, da s tem enkratnim posvetovanjem diskusije še zdaleč ne more in ne sme biti konec. Sobotni dopoldan je namreč pokazal, kako koristen, potreben in važen je bil ta posvet.

Od vsepovsod so prišli zastopniki kulturnih društev, podjetniki, šolniki, predstavniki raznih organizacij in z velikim zanimanjem prisluhnili referatom in prispevkom, v katerih je bila predstavljena, razčlenjena in prikazana dvojezičnost v družbenem, kulturnem in politično-upravnem vsakdanjiku. V dolgi, razpotegnjeni črti so bili razstavljani primerki že udejanjene dvojezičnosti: formularji, obratni oglasi, vplačilni in izplačilni vzorci, menice in korespondenčni papir, vse to, kar naj bi pač bilo delček normalne, priznane in žive dvojezičnosti.

Tajnik SPZ Janko Malle je uvodno nazival vrsto misli o dvojezičnosti kot dejstvu, s katerim se

moramo Slovenci spoprijeti in priti na čisto. Če strnem njegova izvajanja, potem s to formulo, ki pa seveda ni popolna: dvojezičnost je potrebna, kjer hočemo nagovoriti soseda, z njim stopiti v stik. Kjer pa to ni treba, ni možno ali pa tudi ni mogoče, pa govorimo slovensko. Dr. Mirko Wakounig je spregovoril o dvojezičnosti v kulturnih društvih. Naloga društev je, da utrjujejo slovenščino in jo pozitivno približajo tistim, ki je ne znajo dosti oz. sploh ne. Diskriminirani jezik, kot je slovenščina na Koroškem, bomo na raven enakopravnosti dvignili le, če ga bomo v lastnih vrstah gojili in razvijali naprej. Svosti pa si moramo biti tudi razvoja (nastanka) in naloge

tako imenovanih „nemških“ društev v naših krajih.

Kristian Wrolich je povedal, kako mesto Imata deželna jezika v tovarni Elan na Brnci. Tam so vsa obvestila za sodelavce, zborovanja in formularji notranjega značaja dvojezični, zunanjega značaja pa že delno. Feliks Wieser je ugotovil, da je dvojezičnosti predvsem v novih, mladih podjetjih laže utreti pot kakor pa v takih z ustaljeno obratno in delavsko strukturo.

Koroška Cerkev je enakopravnost slovenščine in s tem obeh deželnih jezikov utemeljila v sinodalnih sklepih in je tako veliko napravila za slovenščino. Pep Marketz, šentjakobski župnik, je spregovoril o dvojezičnosti v cerkvenih okvirih in je dejal, da dvojezičnost ne sme in ne more iti na račun slabotnejšega, šibkejšega. Že v sinodalnih sklepih je zapisano, da jezikovnega lica župnij nihče ne sme spreminjati. Dr. Inzko pa je omenil, da je tudi v smernicah za volitve članov župnijskih svetov sožitje obeh narodov na

bazi enakopravnosti koroških Slovencev zapisano; vsi formularji so dvojezični. Predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov in pliberški mestni svetnik Fric Kumer je na kratko nakazal dejansko stanje uresničene dvojezičnosti po naših občinah: z nekaj izjemami uresničene dvojezičnosti ni. Bilčovški župan Hanzi Ogris pa je dejal, da njegova občina dela po geslu: daj občanom to, kar hočejo.

Dr. Pavle Apovnik je v svojem prispevku poudaril, da je ljudi treba navajati na funkcionalnost slovenščine. Nakazal je šibkosti našega znanja slovenščine: sicer obvladamo leposlovni jezik, tuje pa so nam druge ravni jezikovnega izražanja, to so funkcionalne, kot poslovna, gospodarska, tehnična, pravna in tako dalje. Predlagal je, da bi naše osrednje organizacije začele razmišljati o servisni službi v teh vprašanih. Dr. Brumnik je nakazal slovenščino oz. uporabo slovenščine v sodstvu, odnosno v sodnih okrajih Pliberk, Železna Kapla in Borovlje in pripomnil, da je delež dvojezičnosti kar zajeten. Drago Pörsch in Simona Rovšek sta spregovorila o uporabi dvojezičnosti v otroškem varstvu (vrtci) ter v bančništvu in zadružništvu. Nato se je začela diskusija, ki je prinesla mnoge sugestije in predloge, ki naj bi na naslednjih posvetih postali del obravnave.

Franc Wakounig

Solidarnostne izjave proti ločevanju iz vse Avstrije

Iz vse Avstrije so prišle solidarnostne in podporne izjave za ohranitev in izboljšanje skupne in dvojezične šole na Koroškem. Naj omenimo samo stališče SLO-ja (glej faksimile) in pismo ACUS. Med podpornimi izjavami pa je zelo pomembna tudi izjava okrajne organizacije socialistične stranke v Freistadtu na Zgornjem Avstrijskem. V njej freistadtski socialisti obsojajo vse poskuse okrnjevanja pravic koroških Slovencev, predvsem na področju dvojezičnega šolstva, ker manjšina more svoj jezik in svojo kulturo razvijati samo, če tudi večina govori njen jezik. Zato freistadtski socialisti zahtevajo popolno ohranitev in nadaljnje izboljšanje dvojezičnega šolstva na Koroškem.

ACUS und zweisprachige Schule

Angesichts der nationalen und internationalen Diskussion um das Schulmodell der sogenannten „Pädagogenkommission“ in Kärnten sieht sich die ACUS-Kärnten zur folgenden Stellungnahme veranlaßt:

1. Die ACUS unterstützt die Anliegen des überparteilichen Komitees zur Verteidigung der zweisprachigen Schule in Kärnten und wendet sich gegen das pädagogisch und sozialpsychologisch veraltete Trennungsmodell der sogenannten „Pädagogenkommission“.

2. Die ACUS weist darauf hin, daß die „Pädagogenkommission“ aus weisungsgebundenen Beamten sowie Vertretern des KHD und KAB, nicht aber aus Vertretern der Minderheit und aus international anerkannten Experten besteht.

3. Die ACUS gibt ferner zu bedenken, daß sich die sogenannte „Pädagogenkommission“ nicht mit den psychosozialen Folgen bei Umsetzung ihres veralteten Trennungsmodells beschäftigt hat.

4. Gemäß sozialistischem Parteiprogramm tritt die ACUS für die umfassende Förderung der Minderheit in diesem Lande ein.

Dazu gehört die Führung einer gemeinsamen, zweisprachigen Schule mit dem Ziel eines Miteinanders von Österreichern mit slovenischer und deutscher Muttersprache. Die ACUS sieht in dem veralteten Trennungsmodell die Gefahr, daß Sprache und Kultur der Kärntner Slowenen an den Rand und schließlich aus dem öffentlichen Bereich gedrängt wird. Dies stellt einen Angriff auf die kulturelle Identität Kärntens dar.

5. Die ACUS unterstützt die Bemühungen insbesondere der Katholischen Kirche in der Minderheitenfrage.

6. Mit großer Sorge verfolgen wir die Unbedachtheit nicht nur von Leserbriefschreibern, sondern auch von führenden Politikern in Kärnten, international anerkannte Pädagogen der Universität Klagenfurt als „linke Chaoten“ zu diffamieren, weil diese aufgrund ihrer Forschungen und im Einklang mit der österr. Rektorenkonferenz das Trennungsmodell ablehnen.

7. Die ACUS wirbt für ein modernes, zukunftsorientiertes Schulmodell des Miteinanders in Kärnten und befürchtet einen weiteren Verlust des Ansehens Österreichs in der Welt, wenn sich das veraltete Schulmodell tatsächlich durchsetzen sollte.

Arbeitsgemeinschaft
Christentum und
Sozialismus
Mag. Hermann Wilhelmer

An den
Obmann der Sozialistischen Partei Kärntens
Herrn
Landeshauptmann Leopold WAGNER
Arnulfplatz 1
9020 Klagenfurt

Sehr geehrter Herr Landeshauptmann!

Die sozialistischen Studenten an der PA des Bundes in Kärnten verfolgen mit großem Interesse die Bemühungen, zu einer für alle Kärntner, eingeschlossen die Angehörigen der slowenischen Volksgruppe, befriedigenden Lösung des Schulwesens im gemischtsprachigen Gebiet zu gelangen.

Da wir Lehrerstudenten in absehbarer Zeit die Kärntner Schulpolitik mit Leben erfüllen sollen, sind wir im Bewußtsein der Vielschichtigkeit der Problematik doch folgender Auffassung: Angestrebt möge jene demokratische Lösung werden, die allen Beteiligten zugute kommt.

Aus unserer Sicht bewahrt nur das Prinzip der Integration den zu bewahrenden Aspekt der Gemeinsamkeit: Gemeinsam werden wir an der PA ausgebildet - gemeinsam wollen wir als Lehrer unterrichten - gemeinsam und nicht getrennt sollten dies die Kinder erleben können.

Mit freundschaftlichen Grüßen
SLO-PAK
Klagenfurt
A-9020 Klagenfurt
Obmann der SLO - Studenten

N A Š

Naš gost
Naš gost:
Jože Urank,
občinski odbornik
iz Encelne vasi

G O S T

Jože Urank: Želel bi si, da bi med obema narodoma v občini vladalo razumevanje

Naš tednik: Gospod Urank, rojeni ste na Kavhovi domačiji. Koliko rodov pa je že živelo na tej kmetiji?

Urank: Da, sem tukaj rojen, na tej domačiji. Moja družina je že peti rod. Ves čas smo živeli tukaj, razen ko smo bili izseljeni od leta 1942 do 1945.

Naš tednik: Vaša družina je veljala že vedno za narodno zavedno. Bili ste izseljeni, ste rekli; kam ste bili izseljeni in kako dolgo?

Urank: Izseljeni smo bili leta 1942 in prišli smo v taborišče Hesselberg, to je pri Nürnbergu. Tam smo bili tri leta, tri mesece in tri dni.

Naš tednik: Kaj pa ste morali v izseljeništvu delati?

Urank: V začetku sem bil še v taborišču, potem pa sem se izučil za peka in tam delal v neki pekarni.

Naš tednik: Ali so se Vam ta tri leta zdela dolga?

Urank: Vsak dan smo upali na vrnitev, pa so medtem minila tri leta.

V Encelni vasi pri Galiciji gospodarji na Kavhovi domačiji daleč naokoli poznani narodnjak Jože Urank. Izhaja iz številne družine, saj ima še dva brata in pet sester, ki še vsi živijo.

Z ženo Marijo gospodarita na srednji kmetiji 36 hektarov, od katerih je dve tretjini gozda. Svoje otroke — tri fante in dve dekleti — sta vzgojila v narodno zavedne člane naše narodne skupnosti.

Naš tednik: Ste bili srečni, ko ste se smeli končno vrniti?

Urank: Se ne da opisati. Ko smo prišli v Beljak, so nas predali Angležem, ti pa so nas hoteli poslati nazaj. Po prizadevanju in prošnjah sotrpina dr. Jožka Tischlerja in dveh drugih oseb pri pristojnih mestih pa smo le mogli nadaljevati pot domov.

Naš tednik: Kdo je bil medtem na Vaši kmetiji?

Urank: Na naši kmetiji je bil Ortsgruppenleiter, doma iz Suhe pri Labodu.

Naš tednik: Kako pa je bila kmetija ohranjena ob vrnitvi?

Urank: Ko smo mi prišli domov, je bila hiša čisto prazna, tako da smo morali ležati na slami in tudi živine je bilo več kot polovico manj.

Naš tednik: V težkih razmerah ste začeli na novo; kakšen pa je bil ta začetek?

Urank: Začetek je vedno težak. Vsa družina je skupaj poprijela in polagoma smo obnovili hišo, gospodarsko posloplje in drugo.

Naš tednik: Gospod Urank, znani ste kot uspešen občinski odbornik. Katerega leta ste stopili v občinski svet?

Urank: V občinski svet sem stopil leta 1958 in sem bil do leta 1970 občinski odbornik na

samostojni listi. Leta 1970 nam je ljudska stranka ponudila dva odbornika. Tista tri leta nismo samostojno nastopili — jaz sam nisem kandidiral — in smo dobili dva naša odbornika v občinski svet; to je bilo do leta 1973. Leta 1973 smo spet samostojno nastopili in zdaj vsa leta samostojno nastopamo kot EL.

Naš tednik: Ali Vas delo v občini veseli, radi delate za blagor občanov?

Urank: Vedno se potrudim, imam tudi veselje in napravim, kar je mogoče za blagor vseh občanov, posebno še slovenskih občanov.

Naš tednik: Kaj pa bi si najbolj želeli, da bi se v občini še napravilo za občane, predvsem za slovenske občane?

Urank: Najbolj bi si želel, da bi vladalo razumevanje med obema narodoma v občini. Pri nas je hvala Bogu narodna nestrpnost malo ponehala in upam, da se bo še bolj polegla, da ne bo več tistega razdora. Zmeraj delam za ta cilj in tudi ljudem to dokazujem.

Naš tednik: Pri vsakih volitvah ste za EL pridobili glasove; kako ste to napravili?

Urank: Za to se moraš človek že žrtvovati, že prej moraš v občini 6 let delati in stopiti do ljudi. Jim pomagaš, greš

do vsakega človeka in mu svetuješ. In zato mislim, da smo napredovali.

Naš tednik: Ali imate v Vaši občini otroški vrtec oziroma slovensko-skupino v otroškem vrtcu?

Urank: Ne, v naši občini sploh ni otroškega vrtca. Pri nas vozijo občani svoje otroke v Št. Primož in Škocijan v otroški vrtec.

Naš tednik: V Galiciji ne obstaja nobeno slovensko kulturno društvo. Ali slovenskogovoreči občani pogrešajo slovenske prireditve?

Urank: Prva leta po vojni smo napravili eno prireditev in ni bila uspešna, ker so nam jo bojkotirali in zato tudi nimam upanja, da bi mogli ustanoviti novo prosvetno društvo.

Naš tednik: Vi ste tudi član v osrednjem odboru Narodnega sveta. Kaj bi si najbolj želeli v narodnostni politiki?

Urank: Najbolj si želim, da bi res vsi delali za narod in da bi slovenske organizacije, kar se da, za narod skupaj delale, kakor se hvala Bogu po večini tudi dela. V skupnosti je moč. To se je videlo preteklo leto, ko smo uspeli pri kmečkozbornskih in državnozbornskih volitvah. Zdaj imamo v kmetijski zbornici dva, v državnem zboru pa enega poslanca.

Naš tednik: Javno delo zahteva gotovo veliko časa. Poleg občinskega odbora in osrednjega odbora NSKS ste še v odboru Zveze slovenskih izseljencev in v Posojilnici Železna Kapla. Ali se to pri delu na kmetiji pozna?

Urank: Človek si moraš delo tako urediti, da delo doma zaradi tega ne trpi. Seje pa so večinoma ob večerih in takrat moraš človek pač tiste ure žrtvovati, in če vidiš uspehe, pa je ta trud tudi poplačan.

Naš tednik: Gospod Urank, hvala za pogovor.

„Blaški oktet“ nastopil v klubu na Blatu

Na pustno soboto je imel „Blaški oktet“ v klubu na Blatu svoj prvi veliki nastop. V nabitih polnih prostorih je zapel novo ustanovljeni oktet pod vodstvom zborovodje Aleksa Lutnika, pd. Krištana, da so se tresle šipe. Pustno prireditev kluba KDZ Blato so v soboto

zvečer zaokrožili še „ansambel Slavko Avsvendig“ in nekaj maskiranih iz knjige „Klinček lesnikov“.

V nedeljo popoldne pa so klubski pripravi otroški pust, ki ga bodo odslej prirejali vsako leto, saj je letos res odlično uspel.

Novo ustanovljeni „Blaški oktet“ z zborovodjo Aleksom Lutnikom, pd. Krištanom (desno)

Predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov Fric Kumer (sredina) se je na pustovanju na Blatu z domačini odlično zabaval.

9. zimski pohod „Arihova peč“

9. zimskega pohoda „Arihova peč“ in smučarskega teka je spomin na padle borbe pod Arihovo pečjo se je v nedeljo, 1. marca, udeležilo pribl. 500 ljudi. Proga je bila dobro pripravljena in tudi drugače je organizacija bila dobra. Skoraj v vseh razredih so odnesli prva mesta tekmovalci iz Slovenije. Letos je bila udeležba iz Slovenije posebno velika.

Rezultati smučarskega teka

Otroci I — dekleta: 1. Nicol Möller, 2. Melanie Kattinig, 3. Larin Meline; Otroci II — dekleta: 1. Anita Mežnar, 2. Melanie Slamanig, 3. Sabine Meline; Solarke I —

dekleta: 1. Mateja Janša, 2. Rožič Urša, 3. Caroline Ulbing; Junlorke: 1. Mojca Pumpas, 2. Hribar Nataša, 3. Tanja Prušnik; Zenske: 1. Sabina Wolf, 2. Metka Sparovec, 3. Dvoršak Nuša; Solarji II: 1. Mežnar Marko, 2. Uroš Praprotnik, 3. Mešnik Danijel; Solarji II b: 1. Breitenacker Robert, 2. Aleš Slivnig; Solarji I: 1. Peter Wrolich, 2. Peter Pumpas, 3. Christian Markt; Otroci I: Christian Wrolich, 2. Rok Kolander, 3. Fritz Pinter; Moški: 1. Miro Lehar, 2. Tine Zupan, 3. Dolenc Klemen; Starejši moški Ia: 1. Gričar Brane, 2. Rudi Kolander, 3. Stanudik Stane; Starejši moški Ib: 1. Janša Andrej, 2. Janez Globočnik, 3. Kavka Frenk; Starejši moški Iia: 1. Willi Tschernernjak, 2. Srečko Kavčič, 3. Janez Omerza; Starejši moški Iib: 1. Naglič Franc, 2. Fredo Forstner, 3. Siegfried Šarnag; Starejši moški Ila: 1. Ernst Morutsch, 2. Franc Hrovat, 3. Vinko Jerola; Starejši moški Iib: 1. Stane Andrie, 2. Engelbert Rath, 3. Jošt Ivan

Borovlje

Pestra dejavnost prosvetnega društva

Med vestmi, ki so zadnje čase prihajale iz Borovelj, so prednjačile gospodarske pred kulturnimi. To ne pomeni, da je kultura v mestu pilejev zaspala oz., da spi, a naselitev podjetja UNIOR in nadaljnje izboljšanje pri ponudbi delovnih mest so pomembna dejstva, ki se jih vsakdo veseli.

SPD „Borovlje“ je tudi za leto pripravilo obširen delovni katalog, ki ga bo skušalo uresničiti z vestnim in vztrajnim delom ter sodelovanjem vseh društvenikov. Tako so med drugim pred nedavnim pri Bundru matere pripravile pusto vanje za otroke. Bilo je zelo letno.

Jutri, v petek, 6. marca, prireja SPD „Borovlje“ skupaj s SPZ v mestni hiši klasični koncert, na katerem bo nastopili mladi slovenski instrumentalisti in pevc, kot Andreja Mo-

čilnik (klavir), Bruno Petrišček (klavir), Janez Gregorič (kitara), Roman Verdel (flavta), Gabrijel Lipuš (tenor) in Ludvik Karničar (bas). Koncert bo ob pol osmih zvečer.

Od vsega začetka že sodeluje SPD „Borovlje“ pri Rožanskem izobraževalnem tednu. Letos bo društvo imelo svojo prireditev v petek, 13. marca, ob 20. uri pri Bundru. Dipl. inž. Kristijan Ogris, sam član društva, bo spregovoril o tem, ali so kompjutri šansa ali problem. Glede na to, da so elektronski računalniki domala povsod, nekateri pravijo, da v vsakem klepeju, je to predavanje več kot na mestu.

V soboto, 14. marca, pa bo od 14. ure naprej mag. Urban Popotnik, profesor na Slovenski gimnaziji, zainteresiranim pokazal praktično delo s kompjutri. Tudi ta predstavitev bo pri Bundru.

„Lažnivi zdravnik“ v Dobrli vasi

V nedeljo, 22. februarja, je gostovala igralska skupina KPD „Drava“ iz Žvabeka s komedijo „Lažnivi zdravnik“ v kulturnem domu v Dobrli vasi. Predsednik društva SPD „Srce“, Andrej Sturm, je pozdravil številne gledalce, ki so napolnili dvorano kulturnega doma, med njimi še posebej režiserja igralske skupine, žvabeškega župnika Šimeja Wutteja, predsednika KPD „Drava“ Lenarta Katza s soprogo, častnega predsednika SPD „Srce“ dr. Luka Slenčnika in dolgoletnega predsednika „Srca“ Tineja Wastla.

Igra je bila pustu primerna, tako da so se gledalci od srca nasmejali. Predsednik Andrej Sturm je izrazil posebno veselje nad tem, da je pri igri sodelovalo veliko otrok in mladine.

Igralski skupini, ki jo vodi župnik Simon Wutte, velja posebno priznanje in zahvala.

Po igri so domači in žvabeški društveniki pri žlahtni kapljici in mali zakuski utrjevali prijateljske vezi.

Dobroci si iz srca želijo, da bi Žvabekarji spet kdaj prišli v Dobrlo vas.

„Svinjska sodba“ v Šmarjeti

Tudi letos je MoPZ „Kralj Matjaž“ imel veliko „svinjsko sodbo“. Obravnava je bila pri Bromanu v Šmarjeti, sodnik (dr. Matevž Grilc) pa je tudi letos našel vse tatove in jih je seveda tudi „mastno“ obsodil.

Čestitamo

Svoj 60. rojstni dan praznuje v Velinji vasi Albina Krušič. Jubilantki iskreno čestitamo in ji želimo vse najboljše.

V Nonči vasi pri Pliberku je praznovala svoj 92. življenjski jubilej Albina Pandl. Isreno čestitamo in želimo obilo zdravja.

Na Dravi pri Rožku je te dni praznovala svojo 80. letnico Amalija Kulterer. Številnim čestitkam domačinov se pridružujejo EL Rožek, kulturno društvo „Peter Markovič“ in uredništvo Našega tednika.

Družini Giti in Stanka Polzerja v Področji pri Št. Jakobu se je pred nedavnim rodil sin, ki ga bojo krstili na ime David. Tako mlademu Davidu kakor srečnim staršema želimo vse najboljše.

V nedeljo, 1. marca, je slavil gospod Jože Kunstelj, dolgoletni župni upravitelj v Št. Vidu v Podjuni, svojo 78. letnico. Gospod Jože Kunstelj je v svojem več kot desetletnem delovanju v Št. Vidu zaoral globoko na dušnopastirskem in kulturnem polju in je tako krepil farno skupnost. Slavljencu, ki sedaj uživa zaslužen pokoj v rodni Sloveniji, želi uredništvo Našega tednika božjega blagoslova in zdravja.

6. marca praznuje svoj 75. rojstni dan Aleks Kropivnik iz Velinje vasi pri Bilčovsu. Za ta lepi jubilej mu prav posebej čestitamo in mu želimo še obilo zdravih in zadovoljnih let.

V Selah praznujeta 25 let skupnega življenja Sani in Maksi Oraže. Iskreno čestitamo.

Moniki Zeichen in Vinku Wieserju se je te dni rodila hčerkica Antonija. Srečnim staršema in mladi zemljanki želimo vse najboljše.

Jožef Wakounig 78-letnik

Čil in zdrav je v soboto, 28. februarja, v krogu svoje družine praznoval Jožef Wakounig, mlinški Kovač, svojo 78. letnico. Slavljenc je daleč naokoli spoštovan in priljubljen zaradi kremenitega in odprtega značaja, kot človek, ki svojega prepričanja in mišljenja nikoli ni tajil in skrival, pa tega drugim ni vsiljeval. Jožef Wakounig je prepričeval in prepričuje s svojimi dejanji, s svojim življenjem.

Z ženo Jožefino je vzgojil svoje otroke v zavedne člane naše narodne skupnosti in jim omogočil kar se da široko izobrazbo. V dolgih desetletjih je kot samostojni vaški kovač delal za dobro in v prid soljudi.

Med drugim je bil dolgoletni odbornik dobrolske Posojilnice, dolgoletni župnijski svetnik, zaupnik Narodnega sveta koroških Slovencev in je vselej zagovarjal in krepil samostojno politično nastopanje koroških Slovencev, in to na vseh ravneh družbenega in političnega dogajanja.

V šopku čestitk, ki jih je te dni prejel Jožef Wakounig, naj ne manjkata čestitki NSKS in uredništva Našega tednika, saj je slavljenc eden najbolj zvestih naročnikov in bralcev NT. Čestitkam se pridružuje tudi EL-Žitara vas. Obilo božjega blagoslova in še na mnoga leta!

11. marca — RTV/RAI/ORF: Glasba ne pozna meja

Sodelovanje med slovenski radijskimi hišami se, kot kaže, dobro razvija. RTV in ORF že nekaj let skupaj producirata in obenem oddajata v eter tostran in onstran Karavank vsaj enkrat na leto kulturno-zabavne programe, ki jih snujejo v Celovcu in realizirajo z ljubljanskimi kolegi uredniki slovenskega programa Avstrijskega radia.

Na pobudo Mirka Bogataja, ki je doslej dajal okvire tem oddajam, bodo letos prvič sodelovali tudi rojaki iz Primorske. V koprodukciji RAI/Radio Trst A, RTV Ljubljana in ORF/Slovenski spored se v sredo,

11. marca, v Velikem javnem studiu Koroškega radia obeta eden izmed glasbenih viškov leta. Vse tri postaje bodo v javni oddaji predstavile glasbene produkcije, melodije leta 1986. V besednem delu spore, ki ga bo prvič moderiral Marijan Velik, bodo nastopili gostje iz vseh treh dežel, v glasbenem pa bodo v živo pele in igrale skupine iz Rezije, Ljubljane in Koroške: Rino Chinese, ansambel Rendezvous, Korenika iz Šmihela in vokalni kvartet bratov Smrtnik.

Prireditve se bo začela v sredo, 11. marca, ob 20.05, končala pa ob 22. uri. Vstop je prost.

Oklepajkanje?

Lej, pa je postal tudi NT „kzomopolitski“. Otresel se je mračnajaškega, patriarhalnega stila, obračunal je s starokopitno domačo besedo in postregel bralcem s sodobnim feminističnim formalizmom. NT, šte. 7, 1987, str. 2: „Naši(e), delegati(ke), marsikateri(a) prijatelj(ica), slišal(a)...“ Ta nedosledni (kaj pa je npr. s „kulturniki in politiki“) formalizem pa ne izraža nikakršne vsebinske novosti, saj že star slovenski rek pravi, da se je zbralo precej ljudi, žensk pa koj bolj malo. Na vsak način je že od nekdaj znano, da koroški Slovenci niso samo „ljudje“, temveč tudi — žanstvo. Tega nihče nikoli ni osporaval.

Zato menim, da tudi „delegati“ ni samo moškega, temveč prav tako lahko tudi ženskega spola. To ve bralec brez vsakršnega oklepajkanja.

Da mi emancipirano ženstvo ne bo preveč zamerilo in me ozmerjalo s kakim nespodobnim „izmom“, bom navedel nesumljivo pričo — univ. doc. dr. Pavla Zdouca. V mladju 53, 34—37 piše takole: „Iz-pust (elipsa) samoumevnih jezi-

kovnih prvin sporočila je splošno priznано in prakticirano načelo, kršitev pa občutimo vsaj kot stilno šibkost... Tako rekoč mehanično formalno diferenciranje je iz razlogov jezikovne ekonomičnosti in stillo nevdružno; jezikovno neutemeljeno nedosledno formalno razlikovanje pa sploh delno ogroža vsebinsko dojetje sporočila.“ J. Toporišič pa meni, da je moški spol slovnično nezaznamovan nasproti ženskemu. Zato je potrebno, da „se znova in globlje zavemo značaja in večfunkcionalnosti tako imenovanega slovničnega moškega spola“. Kratak primer: Mati, brat in sestra so šli na izlet. Zajtrk in večerja sta bila dobra.

To jasno dokazuje, da ni vse, kar se je prodajalo nekaj kot „napredno“ in danes „alternativno“, tudi pametno in jezikovno pravilno.

Pomislimo, kako bi tak špases formalizem zvenel npr. za KSOO: „Klub slovenskih občinskih odbornikov/ic“. Ali po zgledu dunajskih študentov z — dodatnim — „o“-jem za odbornice. „KSOOO“. Ker je pust že minil, je treba reči: o, o, o, tako pa ne!

Anton Kumer, Salzburg

Št. Jakob: Pust pa takšen . . .

Da Šentjakobčani znajo pustovati, so pokazali v nedeljo, 1. marca, na samo pustno nedeljo. SPD „Rož“, organizator nedeljskega pustovanja, je povabilo v goste šmihelske igralce, da so zaigrali Mollerovo komedijo „Scapinove zvižgane“. Igralci KPD „Šmihel“ (tako njihovo uradno ime), so v najkrajšem času pridobili domačine na svojo stran. Ti so jih z aplavzom skorajda zasuli.

Po igri, vsi so bili že razgreti, je v kletnih prostorih farnega doma bilo farno pustovanje. Kot so nam povedali dobroobveščeni krogi, je to pustovanje končno dokazalo, da so se sami Beljačani učili od Šentjakobčanov. Čudili se ne bi!

Kajti v farnem domu je vladalo

čudovito pustno vzdušje. Ansambel „trio Drava“ je igral, da se je kar prašilo in isknilo pod petami, gospodje Hanzi Wuzella starejši, mlajši, Karli Krautzer in Franci Baumgartner pa so z domiselnimi vložki in pripombami tako štrpacirali mišice, da je vse trebuh bolel in so se od smeha marodni poslušalci morali zato okrepčati s krapji, ki jih je kar na kupe bilo po mizah. Sploh je za jedajočo in pljajočo bilo odlično poskrbljeno, kajti naslednjih štirideset dni (od pepelnice naprej) se bojo Šentjakobčani strogo postili.

Svoj pečat pa je pustovanju vtisnila tudi mladina, ki je veliko pripomogla, da je pustovanje tako dobro uspelo.

400 ljudi je praznovalo pust v Železni Kapli

Kadar se bliža pustni čas, se ga v Železni Kapli še posebno veselimo. Čeprav se nam ponuja nešteto drugih pustovanj, pa le nestrpno čakamo pustno prireditve naših prosvetašev, kajti to je gotovo nivo kulture.

Pretekli petek je po pozdravu predsednika Travnika nabito polno dvorano kar hitro razgibal „Stockwurz-Trio“ s pevko „Elgo“.

Smeha pa kar ni hotelo zmanjkati, ko je stražnik Robas — Franci Lipuš s svojim pomočnikom Manfredom preiskoval novega jetnika Štefija. Ta mu je namreč že večkrat delal težave pri njegovi odgovorni službi v ječi. Tokrat pa ga je celo prekanil.

O vestno opravljeni stražnikovi službi pri kapljici „čisto natur šnopsa“ se je lahko prepričal stotnik Albert.

Navdušenje publike pa se je stopnjevalo med igro „Damoklejev meč“. Zelo naporno je bilo za Karolino, Zinko in Pepija, ki so morale prenašati tiranskega Francija Sadoiška, a slednjic jih je iz mučne situacije le rešil nezaželjeni „šulmašter“ Ciril. Našim igralcem in režiserju Poldiju Zundru pa je treba še enkrat potrditi z aplavzom, ker so nam obe igri prav izvrstno podali.

Pozabiti pa ne smemo svetovno znanega „Evergreens Play Back“ in plesa maškar-folklore, saj je oboje navdušilo staro in mlado.

Po kulturnem prazniku je bila to druga prav posebno posrečena prireditve v okviru praznovanja osemdesetletnice, saj smo se vračali nasmejani in zadovoljni na svoje domove.

Minister Neisser: Na vsak način sem za vašo skupno šolo

(nadaljevanje s 1. strani)

dr. Neisser, ki je minister za urad pri zveznem kanclerju in je zato že po svoji funkciji najoži sodelavec podkanclerja Mocka?

Dr. Neisser: „Ne podpiram stališča koroške pedagoške komisije, ker zagovarjam integracijo, ne pa ločevanja. Če koroški trdijo, da je manjšinsko šolstvo zgolj koroška zadeva in da Dunajčani o tem vprašanju nimajo kaj odločati, potem samo lahko rečem: to ne drži. Manjšinsko vprašanje ima tudi državno-politično dimenzijo. Če bi prišlo v ministrskem svetu do glasovanja o pedagoškem modelu koroških strank, bi jaz gotovo glasoval proti temu.“

Pogovarjali smo se tudi o koroški ÖVP. Neisser je trdno prepričan, da problemi koroške ÖVP niso v prvi vrsti odvisni od manjšinske politike.

„ÖVP naj se znebi vtisa“, tako Neisser, „da je odvisna od Haiderjeve FPÖ. Če zastopa isti politični kurs kakor Haider, je to na vsak način zelo problematično.“

Sicer se pa minister za urad pri zveznem kanclerju strinja s stališčem zunanjega ministra Mocka, da je treba v manjšinskem vprašanju vedno iskati in najti konsenz s prizadeto manjšino. Neisser: „Za vsako demokratično državo mora biti samoumevno, da najde konsenz z manjšino. To, kar zahtevamo od drugih držav, to moramo tudi doma prakticirati.“ Minister Neisser pa tudi ne razume, zakaj se koroški Slovenci še niso odločili za vstop v sosvete. „S tem bi si ustvarili gotovo boljše pogoje za artikulacijo vaših problemov“, tako minister Neisser.

V Žvabeku vrsta prireditev za pust

Izbor popevke meseca februarja

Ta večer je bil v gostilni Luckner v Žvabeku in je nudil vsem navzočim izredno lepo zabavo ob moderni glasbi. Da je prireditev tako uspela, je predvsem zasluga discjokeja ORF-a Marijana Velika, ki je spet enkrat dokazal, da ima velike talente tudi na področju zabave in ne samo kot igralec SAK-ja. Mladina in tudi starejši so bili navdušeni nad lepim zvokom, ki ga je omogočil Bernhard z dobro napravo Ö 3. Ker je bila na lestvici tudi pesem naše Energije — „Štk pa riasn ne gra“... smo seveda kot patrioti in ponosni Žvabekarji dali največ točk tej pesmi, tako da je takoj prišla na 1. mesto lestvice. Po tekmovalstvu pa je bil še ples in Marijan nam je zaigral pesmi, ki smo si jih želeli. Nekateri so dobili tudi lepe nagrade in vsak si je želel, da bi še večkrat imeli v Žvabeku tako lepo zabavo.

Pustovanje in igra „Lažnivi zdravnik“

Farna dvorana v Žvabeku je bila ponovno premajhna, da bi imeli vsi naši prijatelji od blizu in daleč dovolj prostora. V prvem delu pustovanja so sodelovali vsi navzoči. Jokej je namreč kot konfronsje prireditev „Palli-dalli“ želel čim več odgovorov na tale vprašanja: Kje bi vi orali sneg, če bi bili Ut-nik ali Liesnig? Kaj bi naredili iz novega stanovanjskega bloka, če bi bili namesto župana, ker nobeden noče v njem stanovati? Kaj bi oblekli na koncertih, če bi bili oktet „Suha“? Zakaj, mislite, ima oktet zelene muhe? Proti publikli pa so nastopali seveda tudi kandidati na odru in na žalost niso dosegli dosti točk, tako da je žirija odala vse točke publikli; tudi sladko nagrado. Vmes pa je igral priljubljeni duo — Krop Hubert in Opetnik Jurij. Dekliški zbor pa si je izmislil parodijo na oktet, nastopal kot „oktet Muha“ v primernih nošah ter pel znane pesmi okteta s

seveda drugim tekstom. Ta nastop je povzročil veliko smeha. Glavni del večera pa je bil igra „Lažnivi zdravnik“, katero je režiral naš župnik Simon Wutte. Na zelo posrečen način so domači igralci — Zechner Hanzej, Diemschnig Hanzej, Hirm Voltej, Stefitz Edith, Drug Michael, Lutnik Renate, Lutnik Angelika, Zechner Marina, Branko Kolter ter kot soflerki Berta Perč in Vida Kristof — dokazali, da imajo velik talent na igralskem področju. Obiskovalci so po prireditvi rekli, da se že dolgo niso tako smejali. Igralska skupina pa bo gotovo tudi še v bodoče večkrat nastopila — to si na vsak način vsi želimo.

Naš tehnični direktor Adolf Sokoll pa je celo prireditev posnel na video, tako da si boste tisti, ki niste več prišli v dvorano, igra lahko ogledali v televiziji. Veliko ljudi si pa želi, da bi naši igralci v Žvabeku to igro igrali še enkrat.

„Pust, pust, masten okoli ust“

Katoliška otroška mladina Pliberk-Žvabek-Suha in KPD Drava sta na pustno nedeljo popoldne vabili na pustno veselico za otroke. Zbralo se je tako veliko pustov, da nismo več vedeli, kam bi jih dali. Vida, Štefka in Rozina so pripravile za otroke zanimiv spored. Vsi so bili v igrah aktivirani; morali so nastopati, risati, plesati, dirigirati itd. Otroška skupina Žvabek je pripravila neke vrste orkester brez instrumentov, in navzoči pustni so bili tako nadarjeni, da so

takoj lahko vstopili v ta orkester. Na skupni sliki smo risali žvabeško učiteljico — vsak je naredil samo en znak, in ugotovili smo, da je bila slika zelo podobna učiteljici.

S pomočjo navzočih pustov je Vida dramaturgizirala neko zgodbo o hudem kralju in njegovih lepih hčerkah.

Zahvaljujemo se staršem, ki so nam za to prireditev dali na razpolago krape.

Zelo jo bomo pogrešali, našo Tončevo babico . . .

V Šentjuru, lični vasici ob vznožju mogočne Pece, stoji hišica, kakor jo opeva naša lepa ljudska pesem: mimo nje šumlja potok in se vije proti Libučam, s hribčka onkraj ceste pa gleda nanjo znamenita šentjurska cerkva, katere „žegnanje“ je včasih bilo praznik za vso domačo ter marsikatero sosednjo faro.

V tej hišici je, skupno s svojim možem Antonom, gospodarila Marija Grlic — ali kot smo ji pravili, Tončeva babica. In „bica“ so bili tista, zaradi katere si vedno vedel: če prideš k Tonču, je kakor bi obiskal svoj lastni dom. Njeno dobro, pač pristno materino srce, njen nasmejani, vedno prijazni obraz, njen „nepopoljšljivi“ optimizem, vse to bomo sedaj močno pogrešali.

Tončeve babice namreč ni več med nami. V četrtek, dne 19. februarja, so za vedno zatisnili svoje oči. S pogumom ter z voljo, ki ju z navadnimi besedami ne moreš opisati, so dolgo kljubovali daljši bolezni. Dočakali so izredno lepo starost, 88. leto, dokler pač srce res ni bilo več kos raznim boleznim in bolečinam.

Dolga zemeljska pot Tončeve „bice“ se je začela leta 1900 v Hambornu v Nemčiji, kamor so njeni starši morali s trebuhom za kruhom. Leta 1922 so se vrnili domov v Mežiško dolino, v Črno. Tam so naša rajna mati sprva služili sosednjim kmetom, dokler se leta 1924 niso poročili z rudniškim delavcem Antonom Grlicem, sinom iz Oberove rodbine. Rodilo se jima je šest hčera, ki so do zadnjega pridno in požrtvovalno skrbele za svojo mater.

Sedaj bomo Tončevo mater vsi težko pogrešali. Pogrešale jo bodo hčerke skupno s svojim očetom,

pogrešali jo bodo zeti ter drugi sorodniki. Vnuki in pravnuki ne bodo več mogli obiskati svoje babice in prababice in biti deležni njene iskrene prijaznosti in gostoljubnosti. Pogrešali jo bodo sosedje, kajti ni bilo dneva, ko ne bi bila pri Tonču „pogledala mimo“ ta ali ona soseda in se s Tončevo babico pomenila o tem ali onem dogodku.

V soboto, dne 21. februarja, smo prišli v Šentjur na Tončev dom, da bi se od naše rajne matere zadnjič poslovili in jo pospremili k sv. Andreju k zadnjemu počitku. Domači mestni župnik Alojz Kulmež, šmihelski dekan Kristo Srienec ter njegov kaplan Jože Markowitz so opravili pogrebne obrede. Poslovili so se od nje tudi pevci „Kralja Matjaža“ — s pretresljivimi žalostinkami na domu, v cerkvi in ob odprtem grobu.

Mi vsi pa smo prišli, da bi Tončevi materi še enkrat iz srca rekli: Bog Ionaj.

Vsem žalujočim sorodnikom velja naše iskreno sožalje.

-Kuj-

Mi že dolgo tiskamo pri Mohorjevi, kdaj tudi Vi?

GUSTI SERAJNIK

Vaš svetovalec v vseh vprašanjih, tudi če imate probleme z Vašo dozdajšnjo zavarovalnico. Neobvezno me pokličite!

privat: 0 42 22 / 44 297
biro: 0 42 22 / 51 27 77

Mohorjeva

Viktringer Ring 26, 9020 Celovec
Telefon (04222) 565 15/12

Uspeh je odvisen tudi od kvalitete tiskovin.
Zato tiskajo uspešni trgovci, podjetniki in društveniki v naši domači tiskarni.

Rožek

Samo nekaj dni pred svojim 85. rojstnim dnevom je umrl na Mali gori pri Rožku povsod priljubljeni Matija Rasinger, pd. Ukčič. Po poklicu čevljar je obdeloval domače polje majhne kmetije in kot gozd-

ni delavec rad priskočil na pomoč vsakemu, ki ga je poklical. Ohranil ga bomo v lepem spominu, žalujočim sorodnikom pa iskreno sožalje! Pogrebne obrede je opravil v soboto, 21. februarja župnik Tone Zajec iz Lipe, v imenu kmetov pa se je od rajnega poslovil Janez Egartner, pd. Jančič z Dolinčič.

DU MONDE ENTIER

FLORJAN LIPUŠ

L'élève Tjaž

ROMAN
TRADUIT D'APRÈS LA VERSION ALLEMANDE
DE PETER WUNDER ET DESSINÉ PAR ANNE GAUDU
TEXTES ORIGINALS SLOVÈNES

Gf

GALLIMARD

Lipušev „Tjaž“ v
francoščini

Pred leti že je mariborski kritik in pisatelj Slavko K. Jug zapisal, da je izid slovenske knjige na Koroškem kulturni praznik. Poseben kulturni praznik pa je, če izide slovenski roman v francoskem prevodu v Parizu.

Te dni je izšel v renomirani založbi Editions Gallimard v Parizu Lipušev „Tjaž“ v francoskem prevodu, in sicer z naslovom „L'élève Tjaž“.

Francoski „Tjaž“ je nastal po Handkejevi nemški verziji, prevedla pa ga je Anne Gaudu. Gallimard že na naslovni strani opozarja, da gre za slovenski roman, piše namreč „Texte original slovène“.

O prevodu ne morem kaj zapisati, ker knjigo, kot je tudi Florjan Lipuš izjavil, lahko samo gledam; to pa lahko zapišem, da je elegantna.

Ob robu še to: Lipušev roman v francoščini sem prejel, čeprav sem na kuverti zabeležil le: Editions Gallimard, Paris, France. To naj ponazorjuje, katera založniška hiša je izdala slovenskega „Tjaža“.

Lipušev roman je torej v prevodih izšel v najboljših založbah Evrope, pri Residenzu, Suhrkampu in zdaj še pri založbi Gallimard. K temu uspehu mu uredništvo Našega tednika prav lepo čestita!

Janko Ferk

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0 42 22) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

„Eva se bo
rodila jutri“ —
premiera
dunajskih
študentov

Sicer je bila letošnja premiera odrske skupine dunajskih študentov na pustno soboto — v farni dvorani v Pllberku, vendar je gledališki komad „Eva se bo rodila jutri“ dokaj pomembno besedilo Luigija Candonija v prevodu Marjana Breclja, ki zasluži pozornost tudi zunaj pustnega časa. Kristjana Grilc, Gabi Gröblacher, Milan Mikel in Rudi Vouk so se pod mentorstvom Francija Končana predstavili s komedijo, ki opozarja na pereča vprašanja današnjega časa; oboroževanje med Vzhodom in Zahodom ter strah in posledice jedrske vojne.

Izhodišče predstave je „slavnost stoletja“, s katero je nakazana brezbržnost današnje družbe, ki jo dokaj malo zanimajo reakcijska letala in jedrske bombe. „Slavnost stoletja“ preživita le Rus Bela Nioska (Rudi Vouk) in Američan Adam Arley (Milan Mikel), ki sta z jedrskim orožjem uničila svet in se najdeta na najbolj oddaljeni točki, kjer je izžarevanje prenehalo. V službi države „sovražnika“ sedaj skleneta prijateljstvo in želita živeti v miru.

Arley se je maščeval nad Mac Kennedyjem, ki je zapeljal njego-

vo prijateljico, s tem, da je spustil bombo na New Jersey. Nioska je spoznal nesmisel poleta proti ZDA in je spustil bombo na Sovjetsko zvezo, misleč, da se je za vedno otresel svoje žene Eve (Kristijana Grilc). Ta se je v skrbi za svojega moža skrila v letalu in Nioska in Arley spoznata, da nista edini preživeli bitji na svetu. Življenje preživelih bi bilo enostavno, ko izžarevanje ne bi povzročilo pri živih bitjih pomlajanja. Pride do ljubezenskih zapletov med Evo in Arleyem, Nioska pa se posveti gojitvi jabolka v „raju“. In ker brez greha ni izgona iz „raja“, Arley utrga Evi jabolko. Nioska spozna nesrečo in spodi Adama Arleya in Evo iz „raja“. Vmes pride do številnih zapletov, ki se poslužujejo klišejev današnje družbe, odnosov med možem in ženo, med prijatelji itn. Pomlajanje, posledica izžarevanja, sproži ponovne mladostne občutke in s tem vnese v odrsko dogajanje mnogo zabavnih trenutkov. Na svoj račun pridejo

tudi gledalci, ki se ob tem lahko iz srca nasmejejo.

Predstava dunajskih študentov je v vseh ozirih uspel gledališki dogodek: lep odrski jezik, dinamika igre, primerni glasbeni trenutki namesto zastora in še marsikaj. Premišljeno so igralci rešili tudi problem scene. Kaj bi lahko uprizorilo boljše ostanke jedrske katastrofe, kakor razvalina! To pa so igralci kar posrečno izbrali.

M. P.

Jani Oswald
bral iz
zbirke ZASEKA

Na povabilo Kulturnega društva Pri Joklnu je v petek zvečer bral Jani Oswald iz pesniške zbirke ZASEKA. O priljubljenosti njegove poezije priča število poslušalcev, slovensko in nemško govorečih, ki so se zbrali pri Joklnu. Publiko primerno je Oswald bral tako v slovenskem kakor tudi v nemškem jeziku. Njegove pesmi pa spodbudijo poslušalca k razmišljanju, saj je njihova vsebina ogledalo naše vsakdanjosti, ki jo sami dostikrat spregledamo. V spremni besedi pesniške zbirke ZASEKA Denis Poniž o Oswaldovi poeziji med drugim piše: „ko reči, ki jih poznamo iz drugih poezij, iz druge literature, iz vsakdanjega življenja (razmerje med obema jezikoma, prazna politična govornica, narodni oportunistem, člen 7, izginjanje narodne samobitnosti) spregovorijo na drugačen, neznan način, ko se razkrijejo jedra tistih besed in tistih sporočil, ki so bila prej ujeta in zaklenjena pod plasti in ovoje konvencionalnih in slovarskih pomenov“.

Sicer ni nobeno pravilo, vendar je v tem primeru treba reči, da nihče ne bi znal podati Oswaldove poezije tako, kot to stori avtor sam. Zgubilo bi se marsikaj, kar ga tesno povezuje z izpovedano pesmijo.

M. P.

Peter Turrini: Dobra dežela je

V svoji hišni založbi, pri Europi, je izdal pisatelj Peter Turrini knjigo s teksti, ki so nastali priložnostno v letih med 1971 in 1986. Zbirko „Es ist ein gutes Land. Texte zu Anlässen“ je izdala Turrinijeva sodelavka Christa Binder, ki je spise zbrala in kronološko uredila.

Eseji o dobri deželi so tako rekoč literarni ali esejistični spremljevalec naše ljubljene Waldheimat. Vrsta tekstov se ukvarja s političnimi vprašanji, teme segajo od ÖGB-ja čez Hainburg do Waldheima. Razpravljanje o kulturi, kulturni politiki in literaturi ima kajpada svoje mesto v knjigi. Več tekstov je posvečenih koroškimi Slovincem, katerih veliki prijatelj je Peter Turrini.

V „Es ist ein gutes Land“ je na primer objavljena satirična proza (ta terminus bi moral postaviti pod narekovaj) z naslovom „Stimmungsbilder zur

Lage der deutschsprachigen Minderheit in Kärnten oder: Wie sieht es aus, wenn es einmal umgekehrt aussieht?“ To satiro je Peter Turrini prebral 11. oktobra 1980 na Oktoberskem taboru v Celovcu, nato jo je pa še objavil v časniku „die linke“, in sicer v številki 2/1980.

Prav tako je v knjigi objavljen esej o slovenski literaturi, ki ga je prebral 19. marca 1983 v dunajski „Alte Schmiede“, kjer je predstavil nekaj svojih koroškoslovenskih kolegov.

Knjiga, ki jo preveva kritika socialnih razmer, antifašizem in angažma za manjšine, je literarni dokument avstrijske družbe in sodobne zgodovine.

J. F.

Peter Turrini: „Es ist ein gutes Land. Texte zu Anlässen“; izdala Christa Binder; Europa Verlag, Wien-München-Zürich 1986; brošura; 192 strani.

Z nami v MEDJUGORJE

TERMINI:

24. do 27. marca;
3. do 5. aprila; 22. do 24. aprila;
5. do 8. maja; 23. do 26. junija 1987

CENA: od šil. 790,— naprej

ZAHTEVAJTE PODROBNEJŠI PROGRAM!

Dobro opremljeni avtobusi s straniščem in klimatizacijo!

Izvleček iz naših vigrednih potovanj 1987

3 dni DUBROVNIK (avtobus + letalo)
24.—26.4.1987 2 polpenzionna šil. **2300,-**

3 dni BALATONSKO JEZERO — BUDIMPEŠTA
6.—8.6.1987 2 polpenzionna šil. **1380,-**

4 dni ŠVICA preko Liechtensteina — Maria Einsiedeln
Zürich — Schaffhausen — otok Mainau — Bregenz
18.—21.6.1987 3 polpenzionni šil. **1980,-**

VAŠ PARTNER ZA TRANSPORT + TURIZEM

SIENČNIK

9141 DOBRLA VAS, TEL.: 0 42 36 / 22 19

Posebna vožnja z Našim tednikom v

PLANICO

(svetovni pokal v smučarskih poletih)
v nedeljo, 15. marca 1987

samo za šil. 290,—

CARTRANS

INTERTRADE

PODJETJE
ZA MEDNARODNO TRGOVINO
LJUBLJANA
Moša Pijadejeva 29

n. sub. o.
INTERNATIONAL
TRADE
CORPORATION

TOZD ZASTOPSTVO IBM
TOZD TRGOVINA
TOZD ZASTOPSTVA TUJIH FIRM
TOZD OBDELAVA PODATKOV

Gradbene parcele v Mokrijah na prodaj. Kdor si želi miru in sonca, naj se javi po telefonu
0 42 36 / 24 72

Če pridete v Šmihel, ne pozabite nas obiskati.
Trgovina Krivograd

Biti gost, pomeni, da se počutim dobro na sejmu GAST 1987 v Celovcu

GAST 1987

14.—19. MARCA

19. MEDNARODNI SEJEM ZA GASTRONOMIJO, TURIZEM IN OBRT, ZA PREHRANO IN ŽIVILA

MESSESTADT

Fair place for fair business

KLAGENFURT AM WÖRTHERRSEE

Klagenfurter Messe Betriebsgesellschaft m.b.H.

A-9021 Klagenfurt, Postfach 220

Telefon: (0 42 22) 56 800-0, Telex: 422268 km a

Hišo dajem v najem; 90 m².
Nadaljnje informacije po tel.: 0 42 74 / 81 00
od ponedeljka do petka med 15.00 in 18.00 uro.

Oddam v najem neopremljeno, srednje veliko stanovanje ob Pliberški cesti 7 v Dobrli vasi.

Prijave na Posojilnico-Bank Dobrila vas, tel. 0 42 36 / 20 76.

Hotel Antonič
Reka-9184 Št. Jakob v Rožu
išče
s 1. aprilom glavnega natakarja; izredno dobra plača.
Podrobnejše informacije po tel.: 0 42 53 / 22 41

IŠČEMO GOSTILNIČARJA za Šmihel pri Pliberku v ugodnih prostorih in sodobnem stanovanju. V najem za desetletje.
Podrobnejše informacije dobite po tel. 04236/22620

APNO ZA BELJENJE

Jože Blažej, Letina
9143 Šmihel pri Pliberku
Tel.: (0 42 35) 25 48

Prodam gradbeno zemljišče v bližini Velikovca, vodni vrellec obstaja, lastni dovoz, velikost zemljišča po želji, ogled možen vsak čas, običajne cene.
Otto Riepl pd. Jure, Hrenovče 1, 9100 Velikovec,
tel.: 0 43 56 / 28 55 med 6.00 in 7.00 uro.

Kmečka gospodarska zadruga Dobrila vas

razpisuje delovno mesto
poslovodje

Pogoji: izučen trgovec z znanjem obeh deželnih jezikov, zaželeno tudi kmetijsko znanje

Podrobnejše informacije dobite pri Francu Hascheju, Belovče 43, 9141 Dobrila vas, tel.: 0 42 36 / 27 70

INTERMERCATOR

v Št. Janžu v Rožu

išče delavke za tekstilno konfekcijo iz občin Št. Jakob v Rožu, Bilčovs, Bistrica v Rožu in Kotmara vas.

Podrobnejše informacije dobite po tel.: 0 42 28 / 30 26

BRALCI NAŠEGA TEDNIKA SO ODLOČILI:

Marijan Velik nogometaš leta 1986

**Nad 31.000 vposlanih
glasovnic**

Zdanji dan je prišlo tudi letos največ glasovnic. Kot pričakovano je tako tudi zadnji dan padla odločitev. Navijači Marijana Velika so zbrali nad 7000 glasov in so s tem postavili kapetana SAK na prvo mesto. Na odlično drugo mesto pa se je uvrstil nogometaš leta 1983 Stanko Blažej, ki je bil letos Veliku edini resni konkurent za prvo mesto.

Letos so bralci zbrali nekoliko manj glasov kot lani. Vzrok temu je nedvomno pozni termin, v preteklih letih smo izbor že pričeli sredi novembra, ko je vsem nogomet še nekoliko bližje in je tako navdušenje večje.

Še ta teden bomo iz vseh vposlanih glasovnic izžrebali naše nagrade, mdr. dopust na Jadranu. Zmagovalce bomo objavili naslednji teden.

Nogometaš leta — Marijan Velik

Nogometaš leta 1986 — Marijan Velik (SAK)

roj. 9. 2. 1961, po poklicu novinar avstrijskega radia

Nogometno pot je pričel pri celovški Pošti, s 14 leti pa se je preselil k SAK. Že s 16 leti je igral v I. moštvi, bil vpoklican v koroško mladinsko in juniorsko reprezentanco. S SAK je postal prvak 2. razreda, 1. razreda in podlige. Danes je kapetan SAK član koroške amaterske reprezentance in šteje med najboljše nogometaše na Koroškem. Pred pričetkom letošnje sezone je imel ponudbo od I. ligaša Austria Celovec, toda jo je odklonil. 26-letni nogometaš

je trenutno gotovo na vrhu svoje kariere, saj tako izvrstno kot letos še ni igral. Prav zaradi tega ima gotovo trenutno toliko navijačev.

V prvem pogovoru z Našim tednikom je Velik bil zelo presenečen, da so ga navijači izbrali za nogometaša leta in je izrekel vsem iskreno zahvalo.

V informacijo vsem njegovim ženskim navijačem, ki jih ima Marijan očitno posebno veliko: Marijan ima prijateljico, ni pa še poročen.

Izbor nogometaša leta 1986 — končni izid

1. in nogometaš leta 1986 Marijan Velik (SAK)	7204 glasov
2. Stanko Blažej (ASKÖ Šmihel)	6454 glasov
3. Alojz Sadjak (SAK)	2433 glasov
4. Albin Dlopst (Globasnica)	1955 glasov
5. Janko Woschitz (DSG Sele)	1899 glasov
6. Aleksander Čertov (SAK)	1710 glasov
7. Nanti Olip (DSG Sele)	1312 glasov
8. Willi Berchtold (ASKÖ Šmihel)	1123 glasov
9. Joži Partl (Bilčovs)	995 glasov
10. Christian Matschek (SVG Pliberk)	845 glasov
11. Ivan Ramšak (SAK)	710 glasov
12. Sigi Hobel (Bilčovs)	634 glasov
13. Andreas Anderwald (Rožek)	624 glasov
14. Dieter Ramusch (ASKÖ Šmihel)	596 glasov
15. Jože Gregorič (SAK)	400 glasov
16. Herbert Schaubig (Bilčovs)	432 glasov
17. Ljubiša Dalanić (SAK)	301 glasov
18. Josef Sporn (Železna Kapla)	222 glasov
19. Mirko Lesjak (SAK)	200 glasov
20. Miha Kreutz (SAK)	190 glasov
21. Peter Stern (SAK)	180 glasov
22. Roman Raczynski (Austria)	177 glasov
23. Zdravko Oraže (DSG Sele)	150 glasov
24. Milan Oraže (DSG Sele)	123 glasov
25. Marijan Sadjak (Dobrla vas)	122 glasov

30901 glasov

Skupno se je uvrstilo 35 nogometašev.

SAK na pripravah v Umagu

SAK se ta teden mudi na pripravah v Umagu. Vreme v Umagu je dokaj neprijetno, mrzlo in viharo. Kljub temu tečejo priprave normalno. Priprav se niso mogli udeležiti Lojze Sadjak (pri vojakih), Ivan Ramšak (poškodovan), Christian Wölbl in Justin Polanšek. Peter Stern je igral po operaciji svoje prve tekme in zapustil dober vtis.

Pripravljalne tekme SAK:

SAK — Olimpija Ljubljana
0:2 (0:1)

Rdeči karton: Velik, Kreutz

Na dokaj dobri tekmi so Ljubljančani tesno odnesli zmago. SAK je v drugi polovici igral le več z devetimi igralci, ker sta Velik in Kreutz zaradi kritiziranja videla rdeči karton.

SAK — Bavarska juniorska reprezentanca 2:3 (2:0)

Gola za SAK: Pihorner

SAK je v prvem polčasu igral s kompletno postavo in je v drugem polčasu nekoliko popustil in tako tekmo dal iz rok. Na tej tekmi se je na žalost poškodoval Mladen Jovičević, ki je moral odpotovati domov.

SAK je igral še proti Piranu, toda so tekmo po 25 minutah zaradi vetra prekinili in odpovedali. V četrtek je SAK igral proti Kopru, danes, v petek, pa proti Spittalau. SAK se bo vrnil na Koroško v soboto.

Pokal Tyrolia: Danijel Užnik zmagal in povečal prednost v skupnem seštevku

V Weißbriachu je bil pretekli konec tedna na sporedu predzadnji veleslalom za pokal Tyrolia. Na startu je bilo tokrat 65 tekmovalcev in kot pričakovano je Danijel Užnik (Št. Janž) bil ponovno najboljši. Čeprav so bili vsi ostali tekmovalci po eno leto starejši, je imel več kot eno sekundo prednosti pred drugouvrščenim. S to zmago je Užnik povečal tudi prednost v skupnem seštevku tekmovalca za pokal Tyrolia.

Stanje pred zadnjim tekmovalcem: 1. Danijel Užnik (ŠD Št. Janž), 77 točk; 2. Jan Weiss (Berg), 63 točk; 3. Schönfelder (Peca), 61 točk.

Veleslalom za pokal Tyrolia v Weißbriachu:

Otroci I: 1. Aleksandra Pernat (SC Peca) 50,78; 2. Dunja Jamnig (ŠD Št. Janž) 51,15; 3. Isabella Moser (Metnitztal) 51,33
Otroci II (moški): 1. Danijel Užnik (ŠD Št. Janž) 48,54; 2. Jan Weiss (Berg) 49,65; 3. Hannes Walner (Irschen) 49,79

Tatjana Zablatnik in Karin Krušič prvi v Velikovcu

Na odprtem deželnem tekmovalstvu (fantje in dekleta so nastopili v eni skupini) sta bili najhitrejši Tatjana Zablatnik in Karin Krušič. Na startu so bili otroci letnikov 78—79.

Dan navrh pa je doma dosegla prav tako na odprtem deželnem tekmovalstvu Karin Krušič 2. mesto, Tatjana Zablatnik pa je postala tretja.

V skupini otroci II (dekleta) pa je osvojila prvo mesto Dunja Jamnig (2. Silvana Oraže, Borovlje; 4. Birgit Filipič; 5. Maloveršnik Marion, obe ŠD Št. Janž).

Danijel Užnik je tudi na tem tekmovalstvu zmagal z veliko prednostjo. Wolfgang Huber (ŠD Št. Janž) je dosegel 4. mesto.

V nedeljo, 9. 3. 1987, bosta Danijel Užnik in Dunja Jamnig zastopala Koroško na primerjalni tekmi med Štajersko in Koroško. Tekmovalje bo v Brunnalmu na Štajerskem.

SMUČARSKI SKOKI

Zahomčani odlični

Na Vrbi so Zahomčani preteklo soboto na t. i. „Vigrednih smučarskih skokih“ odlično skakali. V vseh razredih naraščaja so odnesli prva mesta in so s tem ponovno dokazali, da so slej ko prej najboljši skakalci na Koroškem.

Rezultati:

Šolarji I: 1. Thomas Ku-

glitsch (Zahomec), 2. Peter Brandstätter (SVV), 3. Manfred Schnabl (Zahomec);
šolarji II: 1. Christian Moser (Zahomec), 2. Peter Rausch (Zahomec), 3. Richard Fuchs (KSG); **mladinci:** 1. Herwig Millionig (Zahomec), 2. Martin Wiegele (Zahomec), 3. Janko Zwitter (Zahomec); **splošna skupina:** 1. Klaus Kuttin (SVV), 2. Klaus Ofner (WSV Murau), 3. Gerhard Schluga (KSG).

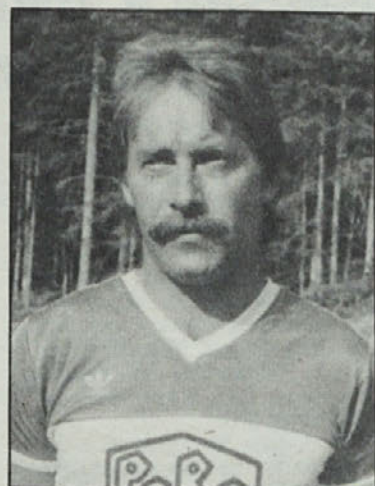
2. Stanko Blažej
(ASKÖ Šmihel)

3. Alojz Sadjak
(SAK)

4. Albin Dlopst
(Globasnica)

5. Janko Woschitz
(DSG Sele)

Koroška poje 1987

MoPZ „VRES“ Delavskega prosvetnega društva „Svoboda“ na Prevaljah poje že 15 let. S koroško ljudsko pesmijo so se še posebej prikupili številnim poslušalcem. „Vresova“ pesem je zgradila mostove prijateljstva med zamejskimi Korošci in Primorci na Tržaškem, v Brati ob Moravi in s pobrateni v Makedoniji. Gostovali so tudi v Zgornji Avstriji, v Švici in na Češkem.

„Vres“ od ustanovitve vodi Jožko Kert.

Mešani pevski zbor „Gruppo Corale“ šteje trenutno 35 članov. Zbor je bil ustanovljen leta 1960 in od takrat redno deluje pod različnimi pevovodji.

Trenutno vodi zbor, ko gre za učenje verske in profane polifonije, g. Giampaolo Plozner; za ljudske, folklorne in nabožne pesmi pa Anna Missoni.

Zbor nastopa po različnih krajih v Furlaniji in trikrat je nastopil v Bambergu na Bavarskem. Razni nastopi so članom zbora vili novega poguma in veselja do petja, čeprav se pevci večkrat na novo menjajo.

Mladinski pevski zbor „Ojsternik“ je bil ustanovljen leta 1982. Enkrat je nastopil na koncertu „Srečanje mladinskih zborov“ v Celovcu, večkrat na Cecilijanki v Gorici in na različnih pevskih srečanjih v Kanalski dolini in v Furlaniji.

Slike prešernosti in prijateljstva

Od torke, 24. 2., pa do sobote, 7. 3. 1987, razstavlja v galeriji pod oboki v Mohorjevi knjigarni akademska slikarka in profesorica za matematiko, Ljubljanka Anka Hribar-Košmerl. V slikah — olja in akvareli — se spoprijema in ukvarja s človekom in njegovim okoljem, naravo. Če bi njene slike moral na hitro karakterizirati, bi dejal, da so polne svetlobe, zlatorumenne barve in da iz njih toplota in toplina kar žarita. Posebno privlačna pa je tudi simbolika, ki jo je Anka Hribar-Košmerl položila v podobe in barve.

Slikarko je na odprtju razstave na kratko predstavil celovški in koroški publiki Vinko Ošlak, na začetku so zaigrali flavtisti bilčovske Glasbene šole, profesor Andrej Varl pa je s kitaro spremljal pesnico Suzano Kremžar pri branju pesmi.

Nedeljski koncert „Koroška poje“ bojo sooblikovali zbori iz Koroške, torej tudi iz tistih predelov naše dežele, ki so po razsulu avstro-ogrske monarhije postali del drugih držav. V ta namen v tej številki na kratko, in to v dobesednem pomenu besede, skušamo predstaviti sodelujoče zборе.

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA
V CELOVCU

KOROŠKA POJE

POKROVITELJ:
Zveza slovenskih zadrug v Celovcu

**v nedeljo, 8. marca 1987,
ob 14.30
v Domu glasbe v Celovcu**

SODELUJEJO: Mešani pevski zbor „DANICA“ iz Št. Primoža
Mešani pevski zbor „MADRIGALCHOR“ iz Celovca
Moški pevski zbor „VRES“ iz Prevalj
Mešani pevski zbor „GRUPPO CORALE“ iz Trbiža
Mladinski zbor „OJSTERNIK“ iz Ukev

Vstopnice v predprodaji pri prosvetnih društvih, zastopnikih farnih mladín, v obeh slovenskih knjigarnah, v pisarni Krščanske kulturne zveze v Celovcu (tel. št. v.: 0 42 22 / 51 25 28 *23 ali *24) in eno uro pred koncertom

Televizijska diskusija v živo med koroškimi mladinci o dvojezičnem šolstvu

Pod naslovom „Šolska pravda na Koroškem“ bo v soboto, 7. marca 1987 med 14.40—15.50 v televiziji FS 2 živi prenos diskusije med koroškimi mladinci o dvojezičnem šolstvu v deželi. Diskusija bo v celovškem studiu, vendar ni javno dostopna. Vsega skupaj bo sodelovalo 12 mladincev, po šest iz vsake narodne skupnosti. Po vsej verjetnosti bojo diskutirali tile slovenski mladinci: Sonja Kert, Kornelija Vospersnik, Regina Lesjak, Rudi Vouk, Pep Marketz in Filip Čertov; diskutanti iz vrst nem-

škogovoreče mladine doslej še niso znani.

Diskusijo, ki sodi v okvir oddaj „Konfrontacije in srečanja“, bo vodil intendant koroškega studia Heinz Felsbach, kot informanti pa bojo še na razpolago: dr. Peter Gstettner, dr. Mirko Wakounig, dr. Ralf Unkart, inšp. Wiegeler, prof. Reinprecht, in politiki Ambrozij (SP), Lexer (VP) in Schretter (FP).

V nedeljo, 8. marca, in sicer ob 18.30 pa bo uredništvo „Brez nagobčnika“ predstavilo reakcije na oddajo od 15. fe-

Mešani pevski zbor „Madrigalchor“ iz Celovca

Mešani pevski zbor „Madrigalchor“ iz Celovca je leta 1948 ustanovil učitelj Günther Mittergradnegger. Leta 1974 je zbor prevzel Nikolaus Fheodoroff, ki ga zelo uspešno vodi po turnejah po svetu in doma. Nikolaus Fheodoroff je vodja glasbenega oddelka pri ORF-u v Celovcu. Poprej je bil srednješolski učitelj nemščine in glasbe v Celovcu. Študij je opravil na Dunaju.

Repertoar zbora sega od gregorijanskih koralov do glasbe 20. stoletja. Poleg prosvetne literature oblikuje zbor tudi maše. Madrigalchor je prejel že precejšnje število priznanj in nagrad.

Koncertna potovanja: Finska (1964) — Anglija (1966) — Sovjetska zveza (1972) — Južna Amerika (1973) — Liechtenstein in Švica (1976) — Mehika in Guatemala (1978) — NDR (1979 in 1981) — Turčija (1981) — Mehika (1983)

Mešani pevski zbor „Danica“ iz Št. Primoža

Ustanovitelj mešanega pevskega zbora „Danica“ je Andrej Mičej iz Št. Vida v Podjuni. Leta 1912 je zbral okoli sebe nekaj pevcev, ki so bili temelj pevske kulture v Št. Vidu. Po drugi svetovni vojni je prevzel zbor Hanzl Kežar, ki je postal duša zborovskega dela. MePZ „Danica“ se v glavnem ukvarja s koroško narodno pesmijo in z zahtevno glasbeno literaturo. S sodobnejšo glasbeno literaturo se ukvarja študent glasbe Stanko Polzer.

MePZ „Danica“ iz Št. Primoža je nastopil v vseh zveznih deželah Avstrije, gostoval pa je tudi že v Nemčiji, Italiji in Jugoslaviji, večkrat pa je že nastopil pri „Koroška poje“.

Dragi bralci, ne pozabite: v soboto, 7. marca, med 14.40—15.50 v FS 2: diskusija v živo med koroško mladino in v nedejo, 8. 3. ob 18.30 v „Brez nagobčnika“ reakcije na oddajo od 15. februarja.